

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. kolovoza 2017. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
Repsol Butano S.A. protiv Administración del Estado**

(Predmet C-473/17)

(2017/C 382/37)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Repsol Butano S.A.

Tuženik: Administración del Estado

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir sudsku praksu iz predmeta *Federutility* ⁽¹⁾, je li mjera utvrđivanja najviše cijene za bocu uskladištenog ukapljenog plina, kao mjera zaštite socijalno ugroženih potrošača, za slučaj nastupanja, zasebno ili zajedno, jedne od okolnosti u nastavku, spojiva s tom sudskom praksom ili sukladna načelu proporcionalnosti?
 - mjera se donosi kao opća mjera za sve potrošače na neodređeno razdoblje „sve dok se uvjeti konkurentnosti i tržišnog natjecanja na tom tržištu ne mogu smatrati dostatnima”,
 - mjera se primjenjuje već više od [1]8 godina,
 - mjera može dovesti do održavanja stanja ograničenog tržišnog natjecanja jer predstavlja prepreku ulasku novih operatora.
2. Uzimajući u obzir sudsku praksu iz navedenog predmeta *Federutility*, je li mjera obvezne kućne dostave uskladištenog ukapljenog plina kao mjera zaštite socijalno ugroženih potrošača ili stanovnika teško dostupnih područja, za slučaj nastupanja, zasebno ili zajedno, jedne od okolnosti iz prethodnog pitanja, spojiva s tom sudskom praksom ili sukladna načelu proporcionalnosti?

⁽¹⁾ Presuda Suda od 20. travnja 2010., *Federutility* i dr., C-265/08, EU:C:2010:205

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. kolovoza 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Savezna Republika Njemačka protiv Sociedad de Transportes SA**

(Predmet C-474/17)

(2017/C 382/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tuženik i revident: Savezna Republika Njemačka

Tužitelj i protivnik revidenta: Sociedad de Transportes SA Prethodna pitanja

Prethodna pitanja

1. Jesu li članku 67. stavku 2. UFEU-a kao i člancima 22. i 23. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), protivne odredbe nacionalnog prava države članice, kojima se autobusnim prijevoznicima koji obavljaju linijski promet preko unutarnje schengenske granice, u osnovi nalaže da kontroliraju putne dokumente svojih putnika prije prelaska unutarnje granice, kako bi se spriječio prijevoz stranaca bez putovnice i boravišne dozvole na državno područje Savezne Republike Njemačke ⁽¹⁾?

Posebno:

- a) Predstavlja li opća zakonska obveza ili upravna obveza usmjerena na pojedine prijevoznike, prema kojoj se strance ne smije prevoziti na državno područje Savezne Republike Njemačke bez potrebne putovnice ili boravišne dozvole, koja se može ispuniti samo kontrolom putnih isprava svih putnika prije prelaska unutarnjih granica, kontrolu osoba na unutarnjim granicama, u smislu članka 22. Zakonika o schengenskim granicama, odnosno valja li je izjednačiti s njome?
 - b) Treba li nametanje obveza navedenih u točki 1. ocjenjivati s obzirom na članak 23. točku (a) Zakonika o schengenskim granicama, iako prijevoznici ne raspolažu „policijskim ovlastima” u smislu te odredbe, te se na iste – time što im država nameće obvezu provođenja kontrola – niti formalno ne prenose javne ovlasti?
 - c) Ako se na pitanje 1.b dade potvrđan odgovor: Krije li se iza kontrola koje se zahtijevaju od prijevoznika s obzirom na kriterije iz članka 23. točke (a) druge rečenice Zakonika o schengenskim granicama, nedopuštena mjera učinka istovjetna graničnoj kontroli?
 - d) Treba li nametanje obveza navedenih u točki 1., u dijelu u kojem se odnose na autobusne prijevoznike koji obavljaju linijski promet, ocjenjivati u skladu s člankom 23.točkom (b) Zakonika o schengenskim granicama, prema kojemu ovlaštenje prijevoznika da provode sigurnosne provjere u lukama i zračnim lukama ne utječe na postojanje graničnih kontrola na unutarnjim granicama? Da li iz toga proizlazi nedopuštenost kontrola u smislu pitanja 1. i izvan luka i zračnih luka, ako iste ne predstavljaju sigurnosne provjere i ne provode se i nad osobama koje putuju unutar države članice?
2. Dopuštaju li članci 22. i 23. Zakonika o schengenskim granicama nacionalne propise prema kojima se u svrhu poštovanja obveze protiv autobusnog prijevoznika mogu izreći zabrana i novčana kazna, ako su se zbog neprovedenih kontrola na državno područje Savezne Republike Njemačke prevozili i stranci bez putovnice i dozvole boravka?

⁽¹⁾ SL. L 77, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. kolovoza 2017. uputio Finanzgericht Köln (Njemačka) – Frank Montag protiv Finanzamt Köln-Mitte

(Predmet C-480/17)

(2017/C 382/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Frank Montag

Tuženik: Finanzamt Köln-Mitte